

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Rudolfem Malým ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Strupkem
sídlem Betlémské náměstí 351/6, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

██████████, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Eduardem Belšanem
sídlem Berounská 107, 270 61 Lány

o žalobě na ochranu osobnosti

takto:

- I. Žalovaný je povinen do dvou měsíců od právní moci rozsudku zajistit na vlastní náklady uveřejnění omluvy v týdeníku ██████████ následujícího znění:
„V rozhovoru pro týdeník ██████████, který byl citován v článku s názvem „IQ bublajícího bahna“ otištěným v čísle 38/2018 týdeníku, jsem o ██████████ uvedl, že je prolhaná cikánka a cikánka s IQ bublajícího bahna. Tím jsem se dopustil neoprávněného zásahu do práva paní ██████████ na ochranu její cti a dobré pověsti, jakož i práva na ochranu před nerovným zacházením z důvodu etnické příslušnosti. Za uvedený zásah se tímto paní ██████████ omlouvám. ██████████“
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni 50 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni, k rukám jejího právního zástupce, náhradu nákladů řízení ve výši 30 729 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně v žalobě ze dne 16. 6. 2020 tvrdí, že se žalovaný o ní vyjádřil při rozhovoru s redaktorkou týdeníku [REDAKCE], vydavatele [REDAKCE], v článku ve 38. čísle, vydání 17. - 23. 9. 2018, na straně 34, následujícími slovy "Ta cikánka prolhaná? Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?". Žalovaný svými slovy, při jejichž vyslovení musel počítat s tím, že bude veřejně citován, neoprávněně zasáhl do práva na ochranu její cti a dobré pověsti, a také na ochranu před nerovným zacházením z důvodu její etnické příslušnosti. Sdělením, že je žalobkyně "prolhaná" se dopustil hrubě dehonestujícího výroku, který evokuje přinejmenším její velmi nízkou inteligenci, resp. hloupost. Výrok má za cíl nejenom informovat čtenáře o její nízké inteligenci, ale především jí hrubě urazit. Žalovaný prohlásil, že je "prolhaná cikánka" resp. "cikánka s IQ bublajícího bahna". Její etnická příslušnost nemá žádnou relevanci k otázce, zda oprávněně či neoprávněně namítala nesrovnalosti v účetnictví a dosáhla odvolání Stavebního bytového družstva z pozice správce domu. Spojení relevantní informace o etnické příslušnosti (která patří mezi citlivé osobní údaje) s tvrzením o prolhanosti a velmi nízké inteligenci má zcela zjevně evokovat ve čtenáři negativní konotace ve vztahu k etnické příslušnosti žalobkyně, a to zjevně i v kontextu celého rozhovoru, který se politikou města ve vztahu k romské menšině zabývá. Nadbytečné uvádění etnické příslušnosti účelově spojené s dalším hrubě negativním hodnocením osobnosti žalobkyně pak dosahuje úrovně tzv. hate speech, která je řazena mezi formy diskriminace z důvodu příslušnosti k etniku. Žalovaný se dopustil dehonestace veřejné, v renomovaném celostátním periodiku s vysokým nákladem. Žalobkyně se domáhá satisfakce ve formě omluvy zacílené na stejný okruh čtenářů, v jejichž očích žalovaný žalobkyni dehonestoval. Zároveň, aby jí byla přiznána náhrada nemajetkové újmy v penězích s ohledem na závažné individuální okolnosti a intenzitu újmy ve výši 50 000 Kč.
2. Žalobkyně dále tvrdí, že výši náhrady nemajetkové újmy opírá o počet adresátů a délku zásahu, když se žalovaný dopustil dehonestace veřejné, v renomovaném celostátním periodiku s vysokým nákladem. Skutečností, že žalobkyni uráží veřejně ve značném rozsahu, si musel být žalovaný vědom. Domáhá se proto satisfakce ve formě omluvy zacílené na stejný okruh čtenářů, v jejichž očích žalobkyni dehonestoval. Protože tato omluva dostatečně nekompenzuje zásah do přirozených práv žalobkyně, požaduje rovněž přiznání náhrady nemajetkové újmy v penězích. Žalobkyně nebyla osobou, která vstupuje do mediálního prostoru a žalovaný komentoval pouze majetkový spor vlastníků bytů a pověřeného správce. Výše náhrady je stanovena volnou úvahou a vodítkem je posuzování náhrady v obdobných případech.
3. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a popírá, že by tvrzené výroky vyslovil a článek neautorizoval. Článek žalobkyně sama rozšiřovala v blíže neurčeném okruhu osob a opakovaně se k němu vyjadřovala v médiích. Žalobkyně je angažovaná v politických, sociálních a ekonomických aktivitách, není tedy běžnou osobou a mělo by se na ní nahlížet jinou optikou. Podala trestní oznámení a věc byla postoupena k projednání v rámci přestupkového řízení, které bylo následně zastaveno. Žalobkyně neuvedla, jak dospěla k částce 50 000 Kč, kterou stanovila jako výši vzniklé nemajetkové újmy.
4. Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutkový stav.
5. Předžalobní výzva ze dne 3. 7. 2019 byla žalovanému zaslána a žalovaný na ní reagoval dne 22. 7. 2019.
6. Ze spisu Magistrátu města [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE], bylo zjištěno, že svědek [REDAKCE], nar. [REDAKCE] vypověděl, že měl od žalobkyně k dispozici článek z časopisu [REDAKCE] a rozumí, že se tvrzení, že má IQ bublajícího bahna mohlo dotknout její cti. Byla vystresovanější a nervóznější. Komentovala to slovy, že je nešťastná.
7. Přestupkové řízení, vedené pro skutky obviněného (žalovaného), kterých se měl dopustit tím, že v článku v týdeníku [REDAKCE] který vyšel dne 17. 9. 2018, urážel žalobkyni slovy "Ta cikánka

prolhaná. Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?" a zaslal jí dne 22. 5. 2018 dopis, ve kterém jí nazval hloupou slovy "s hloupým člověkem nemá smysl diskutovat o tom, že je hloupý" bylo zastaveno dne 25. 3. 2019 bez možnosti žalobkyně napadnout jej odvoláním a nabylo právní moci dne 13. 4. 2019, neboť spáchání skutku nebylo obviněnému (žalovanému) prokázáno.

8. Z článku, který vyšel v týdeníku [REDAKCE]t pod titulkem IQ bublajícího bahna reportérky [REDAKCE] a fotografa [REDAKCE], vydavatele [REDAKCE] 38. číslo, vydání 17. - 23. 9. 2018, na straně 34 a následující, konkrétně pak na straně č. 37, bylo zjištěno, že se žalovaný vyjadřuje o žalobkyni: "Ta cikánka prolhaná? Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?". Jednalo se o reakci na tvrzení reportérky, že se některým domům podařilo od [REDAKCE] odtrhnout-třeba domu, kde revoltu nesouhlasící se správou [REDAKCE] vedla obyvatelka [REDAKCE], která, jak popsala v tisku, přišla na nesrovnalosti v účetnictví svého domu. Článek je, kromě jiných fotografií, doplněn fotografií žalovaného v místnosti se stolem s pracovní plochou, křeslem, židlemi, listy papíru, tiskárnou a počítačem.
9. Svědkyně [REDAKCE], reportérka a autorka článku, vypověděla, že do Mostu přijela z důvodu probíhající předvolební kampaně a předvolebním plakátům Sdružení, které byly namířeny proti Romům jako minoritní menšině. Snažila se najít osoby, které za Sdružením stojí. Dozvěděla se, že za Sdružením stojí [REDAKCE] a za ním pak žalovaný. Vedla s ním rozhovor, řekla mu o svém úmyslu, a žalovaný věděl, že zpracovává materiál na článek, který má v časopise vyjít. Věděl, že bude citován a nechal se i fotografovat. Věděl, že v článku budou prezentovány jeho myšlenky. Rozhovor nahrávala a nahrávací přístroj byl s vědomím žalovaného na stole mezi ní a žalovaným. Zároveň si dělala poznámky. S ohledem na delší dobu, která uplynula, již nemá záznam k dispozici. Vzpomíná si, že žalovaný vyslovil slova: "Ta cikánka prolhaná. Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?". Tento rozhovor i výrok byly pro ní výjimečné, a odvíjel se ze strany žalovaného jednoznačně jako rasistický. Proto si ho stále pamatuje. Zvažovala, zda výrok použít, ale jednalo se o člověka, který má politické ambice, chtěl vést město, a tímto výrok bylo řečeno mnohé o jeho smýšlení, proto veřejný zájem na uvedení tohoto výroku převážil. Na obsah článku se v takovém případě nedá domlouvat a nemusí být ani autorizován. Žalovaný však o autorizaci nepožádal. Autorizací by mohla být provedena pouze faktická oprava údajů a nemůže se měnit to, co bylo řečeno.
10. Svědek [REDAKCE], fotograf, uvedl, že byl přítomen u celého rozhovoru se žalovaným, tedy i u výroku žalovaného: "Ta cikánka prolhaná. Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?". Překvapila ho míra rasismu, kterou žalovaný projevoval, i když věděl, že mluví s novináři. Žalovaný věděl, že je rozhovor nahráván.
11. V odpovědi vydavatele [REDAKCE], ze dne 15. 7. 2019, ze dne 17. 12. 2020 a ze dne 3. 3. 2021, je uvedeno, že se v článku snaží popsat počínání politické strany [REDAKCE] i [REDAKCE] přičemž se však nijak s názory jejich představitelů uváděnými v článku neztotožňuje. Žalovaný věděl, že bude v článku citován, o autorizaci, kterou by však obsah článku významově nezměnila a neodstranila by to, co zaznělo, žalovaným požadována nebyla, žalovaný věděl, že v reportáži zazní jeho vysvětlení a také je reportérce sdělil. Slova žalovaného, která byla přepsána doslovně a citují žalovaného, jsou psána v přímé řeči. Uveřejnění soudem stanovené omluvy může být v týdeníku uveřejněna ve formě placené inzerce za splnění inzertních pravidel.
12. Listina o jmenování žalobkyně do Rady vlády pro záležitosti romské menšiny byla vydána na základě usnesení Vlády ČR ze dne 11. 1. 2019 (listina).
13. Podle kopie internetových stránek Kanceláře ověřování nákladu tisku byl zjištěn v září 2018 náklad týdeníku [REDAKCE]t ve výši 46 304 výtisků, z čehož bylo prodáno 35 911 výtisků.
14. Mezi účastníky je nesporné, že článek ve 38. čísle týdeníku [REDAKCE]t, vydavatele [REDAKCE] vydání 17. - 23. 9. 2018, vyšel. Dále, že žalobkyně text článku rozšiřovala v rozsahu, jak vypověděl svědek [REDAKCE] v přestupkovém řízení a jak uvádí žalovaný ve svém písemném vyjádření (tedy

██████████i, řediteli spolku ██████████, ke kterému byla žalobkyně podřízenou, dále ve svém zaměstnání a blíže neuvedenému okruhu osob). V Radě vlády pro záležitosti romské menšiny byla žalobkyně aktivní až po vydání článku.

15. Soud učinil skutkový závěr, podle kterého žalovaný v rámci rozhovoru s reportérkou týdeníku ██████████, o kterém věděl, že reportáž z něho bude publikována, a o jehož autorizaci nepožádal, v reakci na tvrzení reportérky, že se některým domům podařilo od ██████████ odtrhnout, třeba domu, kde revoltu nesouhlasící se správou ██████████ vedla obyvatelka ██████████, která, jak popsala v tisku, přišla na nesrovnalosti v účetnictví svého domu, pronesl: "Ta cikánka prolhaná? Myslíte tu cikánku, co má IQ bublajícího bahna?".
16. Právní posouzení věci vychází z následující právní úpravy.
17. Podle § 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“), chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého, chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
18. Podle § 82 odst. 1 o. z., člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
19. Podle § 2894 odst. 2 o. z., nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
20. Podle § 2951 odst. 2 o. z., nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
21. Podle § 2910 o. z., škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
22. Podle § 2911 o. z., způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti.
23. Podle § 2957 věty první a druhé o. z., způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody.
24. Pokud má být imateriální újma vzniklá na osobnosti fyzické osoby zmírněna některou z forem morálního zadostiučinění ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (nyní § 82 odst. 1 o. z.), je třeba zvolit takovou jeho formu, jejímž cílem je přiměřeně, tj. s ohledem na všechny okolnosti konkrétního případu v co nejúčinnější míře vyvážit a zmírnit nepříznivý následek neoprávněného zásahu. Soud při úvaze o přiměřenosti požadovaného zadostiučinění musí vyjít z celkové povahy i z jednotlivých okolností konkrétního případu, musí zejména přihlídnout k intenzitě, povaze a způsobu neoprávněného zásahu, k charakteru a rozsahu zasažené hodnoty osobnosti, k trvání i šíři ohlasu a k vlivu vzniklé nemajetkové újmy na postavení a uplatnění fyzické osoby ve společnosti (rozsudek NS Č ze dne 5. 9. 2017, sp. zn. 21 Cdo 235/2017).

25. Soud zastává názor, že žalovaný svými výroky, že je žalobkyně "prolhaná" a má "IQ bublajícího bahna" zasáhl do jejího práva na ochranu cti a dobré pověsti, když žalobkyně, která nebyla osobou veřejně činnou, nebyla povinna tyto výroky strpět. Žalovaný uvedl o žalobkyni nepravdivou negativní informaci. Nelze akceptovat, aby tyto výroky byly v mediálním prostoru vyřčeny, a to ani za situace, že by vůči žalobkyni směřovaly na základě její činnosti ve funkci předsedkyně společenství vlastníků jednotek, a ve věci témat, která sama do mediálního prostoru vnesla. Vyjádření jsou hrubě znevažující, urážející a neadekvátní. Obecně vytvářejí zobecňující dojem, že má nízkou inteligenci a lže. Ve spojení "prolhaná cikánka" a cikánka s IQ bublajícího bahna" je pak zvýrazněna její etnická příslušnost, a to bez přímé spojitosti k řešenému tématu, a toto spojení vědomě a bezdůvodně vytváří dojem spojení etnika s prolhaností a nízkou inteligencí. Poškodil tak lidskou důstojnost žalobkyně a dopustil se nerovného zacházení pro příslušnost k etniku. Ostatně, jak vypověděli svědkové [REDAKCE] a [REDAKCE], ke stejnému dojmu vedl i obsah rozhovoru se žalovaným.
26. Pro vznik osobnostně právních nároků není zavinění rušitele vyžadováno ani se nepředpokládá. Za výroky pronesené v celostátním týdeníku je žalovaný objektivně odpovědný.
27. Z hlediska následků rušebního jednání obdobně platí objektivní hledisko posouzení způsobilosti takového jednání přivodit újmu na osobnosti člověka. Není ani rozhodné, zda k újmě skutečně došlo; postačuje objektivní způsobilost příslušného jednání takovou újmu způsobit (rozsudek NS ČR sp. zn. 30 Cdo 1941/2007).
28. Soud dospěl závěru, že intenzita zásahu do osobnosti žalobkyně je značná, skutečnost, že k ní došlo v celostátním týdeníku o nákladu 46 304 výtisků, z čehož bylo prodáno 35 911 výtisků (září 2018), svědčí o objektivní způsobilosti tohoto jednání újmu způsobit. Odstraňovací nárok žalobkyně spočívající v uveřejnění omluvy v týdeníku [REDAKCE] byl shledán po právu a soud uložil žalovanému povinnost do dvou měsíců od právní moci rozsudku zajistit na vlastní náklady uveřejnění omluvy v konkrétně stanoveném znění tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Uveřejnění omluvy v týdeníku [REDAKCE] na náklady žalovaného nejpravděpodobněji alespoň zčásti odstraní následky protiprávního jednání, protože pokryje přibližně stejný počet čtenářů. Přiměřenou lhůtou pro uveřejnění omluvy jsou dva měsíce od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).
29. Pro vznik závazku k náhradě nemajetkové újmy je v případě zásahu do osobnosti člověka vyžadována existence zavinění na straně rušitele, které se v nedbalostní formě presumuje.
30. Zadostiučnění v penězích plní především satisfakční funkci, i když úlohu preventivního významu zákonu odpovídajícího a spravedlivého zadostiučnění nelze vylučovat. Vlastní zásah je nutno hodnotit vždy objektivně s přihlédnutím ke konkrétní situaci, za které k neoprávněnému zásahu došlo (tzv. konkrétní uplatnění objektivního kritéria), jakož i k osobě postižené fyzické osoby (tzv. diferencované uplatnění objektivního kritéria). Uplatnění konkrétního a diferencovaného objektivního hodnocení znamená, že o snížení důstojnosti postižené fyzické osoby či její vážnosti ve společnosti ve značné míře půjde pouze tam, kde za konkrétní situace, za které k neoprávněnému zásahu do osobnosti fyzické osoby došlo, jakož i s přihlédnutím k dotčené fyzické osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání nepříznivého následku spočívajícího ve snížení její důstojnosti či vážnosti ve společnosti pociťovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě a v postavení postižené fyzické osoby. (rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 7. 10. 2009, sp. zn. 30 Cdo 4431/2007).
31. Soud při úvaze o přiměřenosti požadované satisfakce musí především vyjít jak z celkové povahy, tak i z jednotlivých okolností konkrétního případu (musí přihlédnout k intenzitě, povaze a způsobu neoprávněného zásahu, k charakteru a rozsahu zasažené hodnoty osobnosti, k trvání i šíři vzniklé nemajetkové újmy, apod. Výši nároku na přisouzení náhrady nemajetkové újmy v penězích lze zjišťovat značně obtížně, vesměs se proto uplatní postup podle §136 o. s. ř., kdy

soud tuto výši určí podle své úvahy. I ta však podléhá hodnocení. Základem úvahy je proto zjištění takových skutečností, které soudu umožní založit úvahu na určitém kvantitativním posouzení základních souvislostí posuzovaného případu.

32. Zásah do práv žalobkyně byl učiněn v době probíhající předvolební kampaně [REDAKCE]. Rozhovor byl veden se žalovaným jako s osobou, která za Sdružením stojí, žalovaný věděl, že reportérka zpracovává materiál na článek, který má v časopise [REDAKCE] vyjít. Věděl, že bude citován a věděl, že v článku budou prezentovány jeho myšlenky. Přesto svými výroky hrubě znevážil důstojnost a čest žalobkyně, uvedl o ní nepravdivé negativní informace a dopustil se nerovného zacházení pro příslušnost k etniku. Tento zásah žalobkyni psychicky zasáhl, což se také projevilo tím, že podala Policii ČR, KRP Ústeckého kraje, Územní odbor Most, Obvodní oddělení Most, vysvětlení, o kterém byl sepsán záznam dne 24. 9. 2018 (spis č. j. [REDAKCE]) a posléze Policie ČR oznámila Magistrátu města Mostu dne 27. 9. 2018 podezření z přestupku proti občanskému soužití. Zde bylo řízení zastaveno dne 25. 3. 2019 bez možnosti žalobkyně napadnout jej odvoláním a nabylo právní moci dne 13. 4. 2019. Dne 3. 7. 2019 byla žalovanému zaslána předžalobní výzva. Žaloba byla podána dne 16. 8. 2020. Ačkoliv byla žaloba podána po uplynutí relativně dlouhé doby, nesnižuje to podstatným způsobem vážnost zásahu do práv žalobkyně. Lze navíc konstatovat, že o vážnosti dopadu na žalobkyně nasvědčuje i to, že informace o těchto zásazích rozšířila i ve svém zaměstnání a mezi blíže neuvedený okruh dalších osob. Náhrada nemajetkové újmy splní nejenom satisfakční funkci, ale i funkci preventivně-sankční, která, jak vyplývá z okolností, za kterých k zásahu došlo, vystupuje rovněž do popředí.
33. Všechny uvedené skutečnosti svědčí pro závěr, že je na místě určit žalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu žalobkyni rovněž v penězích. Přiměřenou částkou odpovídající výše uvedeným okolnostem a závěrům se jeví 50 000 Kč a tuto částku je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).
34. Podle § 135 o. s. ř., soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení.
35. Je zjevné, že žádné rozhodnutí předvídané výše citovaným zákonným ustanovením neexistuje. Jediným rozhodnutím, je usnesení Magistrátu města Mostu, kterým bylo zastaveno řízení ve věci přestupku proti občanskému soužití dne 25. 3. 2019 bez možnosti žalobkyně napadnout jej odvoláním a nabylo právní moci dne 13. 4. 2019, neboť spáchání skutku nebylo obviněnému (žalovanému) prokázáno. Toto rozhodnutí není překážkou tomu, aby soud v této věci rozhodl.
36. Žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná, proto má právo na náhradu nákladů řízení v plné výši (§ 142 odst. 1 o. s. ř.). Jsou tvořeny odměnou advokáta za poskytování právních služeb za šest úkonů právní služby po 3 100 Kč, celkem 18 600 Kč, podle § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 zákona č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, dále jen "a. t." [příprava a převzetí zastoupení, předžalobní výzva, podání žaloby, účast u ústního jednání dne 11. 2. 2021, podání ze dne 3. 3. 2021 a ze dne 17. 3. 2021, účast u ústního jednání dne 8. 4. 2021 podle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a. t.]. V březnu bylo podání žalobkyně rozděleno do dvou dílčích úkonů, které však soud považuje pouze za jeden úkon právní služby a to s ohledem na princip náhrady pouze účelně vynaložených nákladů. Oba úkony mohly být spojeny v jeden. Odměna advokáta je dále tvořena šesti paušálními náhradami výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 a. t., cestovní náhradou podle § 13 odst. 1 a. t. v celkové částce 2 048 Kč, náhrada za promeškaný čas za 12 započatých půlhodin po 100 Kč, celkem 1 200 Kč dle § 14 odst. 1 písm. a) a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 23 648 Kč ve výši 5 081 Kč podle § 137 odst. 3 o. s. ř. Dále tvoří náklady řízení zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni, k rukám právního zástupce žalobkyně, na nákladech řízení 30 729 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 15. dubna 2021

JUDr. Rudolf Malý v. r.
samosoudce